

ע"פ 43832/10 - נפתלי שאול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערערים פליליים

ע"פ 13-10-43832 שאול נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר - אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת גליה רVID

המעורער:

נפתלי שאול
עו"ז ב"כ עו"ד עדי ברקאי

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל
עו"ד שרון בכיר-נהון מפרקליות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה)

פסק דין

1. שמענו תיק זה לאורך שעה ארוכה מאד. אנו רואים לציין כבר בפתח הדברים, כי לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, המלכנו בפני המעורער לחזור בו מהערעור לגבי ההרשעה והמלצתנו התקבלה. סברנו כי יש מקום בתיק זה להגיע להסכמה גם בנושא הענישה, המדינה לא קיבלת עמדתנו, שעל-כן ניתן להלן פסק הדין בנושא הענישה בלבד. כדי להסיר ספק, הערעור על הכרעת הדין נדחה.

2. אלה העובדות הרלבנטיות:

נגד המעורער הוגש כתוב-אישום, שבו יוחסו לו 5 עבירות על סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסת, תשכ"א-1961. על-פי הנטען, בין השנים 2000 - 2005 עסוק המעורער בייצור ושיווק תכשיטים, ובכל אחת מהשנים הפיק הכנסתות בגין עסקות. המעורער לא הגיע בתקופה הנ"ל דו"חות למס הכנסתה. המעורער הגיע דו"חות, אולם כלל בהם רק את המשכורת האישית אותה קיבל מהחברה שבבעלותו. לעומת זאת על רוחוי החברה לא דיווח. סך הכל, הסכום שמדובר בו עולה על 5 מיליון ל". בכתב האישום יוחסה למעורער גם, עבירה של הcntת וקיים של פנקסי שחבות כזבים (עבירה על סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסת). מעבירה זו זוכה המעורער בסוף ההלין.

בבית-משפט כמו ניטהה המחלוקת סביב רכיב הכוונה. לא הייתה מחלוקת על העובדות הרלבנטיות. בגדיר העובדות הרלבנטיות אנו רואים לציין את העובדה, כי המעורער הגיע לאורך כל אותן שנים דו"חות לרשות מע"מ. הסכומים הנקובים בכתב האישום שבפניינו, לקוחים למעשה מהדו"חות שהגיש המעורער למען איש לא טען נגד

עמוד 1

© verdicts.co.il - עו'ן

האמור באותם זו"חות. כפי שציינו, למע"מ המערער דיווח, לרשותו מס הכנסה לא דיווח, ומכאן הרשעה.

בבית-משפט קמא (כב' השופטת מ' ברק-גבו) הטיל על המערער את העונשים הבאים: מאסר בפועל של 12 חודשים, מאסר על תנאי של 9 חודשים על עבירה מס מסווג פשע, מאסר על תנאי של 5 חודשים על עבירה מס שאינה מסווג פשע וכן כניסה בסך 80,000 ₪ או 8 חודשים מאסר תמורה. לטענת המערער, מדובר בענישהech מחייבת, המצדיקה התערבות, ומכאן הערעור.

.3. על אלה עמדת כב' השופטת קמא לעניין הענישה:

א) מדובר בעבירה מס חמורה. הערך המוגן שבו פגע המערער, הוא השווין בנintel המס. התנהלות כגן זו של המערער, גורמת לכך **"שכל ציבור משליי המס נדרש לשאת בנintel גדול יותר ומהкопה הציבורית נגרע חלקו של המשטmate"**. משום כך, כאמור, יש לראות בעבירה שבפנינו עבירה חמורה. ביטוי לחומרת העבירה מצוי גם בתקורת הענישה שקבע החוק בצדיה, עונש מאסר בן 7 שנים.

ב) מדובר ב- 5 שנים שלאורכן ביצע המערער את העבירות. סכום ההשמטה הוא מעל 5 מיליון ₪. מדיניות הענישה, כמשמעותה מן הפסיכיקה, מצבעה על-כך כי הענישה נעה בין 6 חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשים בפועל. בסופו של יום, זהו גם מתחם הענישה שקבע בית-משפט קמא.

ג) מדובר גם בנזק קונקרטי. לעניין הנזק הקונקרטי צינה כב' השופטת קמא, כי **"קיימת מחלוקת בין הצדדים בנוגע לסכום המס שנוטר הנאשם חייב, אך לא ניתן לומר, כפי שטווע הסניגור, שלא קיים נזק כספי כלל"**.

ד) לפחות, ובשלב גזר הדין, התייחסה כב' השופט קמא לנסיבותו האישיות של המערער. המערער טען, ובית-משפט נתן אמון בטעنته זו, כי שילוב של נסיבות הביא לכך שלא דיווח כנדרש ממנו. בגדיר אותו שילוב נסיבות בראש ובראשונה העובדה, שהמערער היה חוללה לאורך חלק לא מבוטל מהתקופה. המערער חלה בסרטן ולאורך תקופה ארוכה תפקד באופן חלקי, ועובדה זו גרמה לו שלא לדוחות לרשותו מס הכנסה. עוד קיבלה כב' השופטת קמא, כי היה קיימן קושי חשבונאי ובונוסף, המערער סבר כי הדיווח כל הכנסות החברה יעשה במסגרת תיק החברה, שעיל-כך לא דיווח על הכנסות החברה בתיקו האישי. בית המשפט סבר, כי אין די בכך לעניין הכרעת הדין, באשר לטענה כי מדובר ברשנות ולא בכוונת זדון, אולם לעניין העונש סבר, כי יש בטענה זו ממש.

ה) עוד סבר בית-משפט קמא, אף זאת לעניין גזר הדין, כי יש משמעות גם להתנהלות הרשות במספר היבטים. כך, למשל, צינה כב' השופטת קמא, כי לא ניתנה למערער הזדמנות להתייעץ עם עו"ד. הטענה הועלתה בזמןנו לעניין קביעות הودאה, דהיינו - לעניין הכרעת הדין. הטענה לא התקבלה באותו

שלב, אולם לעניין גזר הדין סבר בית-משפט קמא, כי יש לכמת ולשקל גם נתון זה. נתון נוסף שלו ניתן משקל, הינו חלוף הזמן. בשורה התחתונה, סבירה כב' השופטת קמא, כי יש למקם את המערער בשליש התחתון של מתחם הענישה שנקבע על ידה, "**אך לא ממש בתחרית**".

דין והכרעה

4. לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, דעתנו היא כי היה מקום במקרה הנוכחי, למקם את המערער ממש בתחרית מתחם הענישה, כפי שנקבע על-ידי בית-משפט קמא. במילויים אחרות, להסתפק ב- 6 חודשי מאסר שירצנו בדרך של עבודות שירות. אנו רואים להבהיר, כי החלטתנו זו לא ניתנה בנסיבות ראש והגענו אליה לאחר התלבטות. בשורה התחתונה נראה לנו, כי קיימם בתיק הנוכחי מ מצבור של נסיבות, שמצוין על-כן שענישה של מאסר בעבודות שירות, תיתן בטוי הולם וראוי לתמונה כולה.

5. על אלה נשענת ההחלטה:

חלוף הזמן - בית-משפט קמא לא התעלם משיקול זה, אולם נראה לנו כי לא יחס לו את המשקל ההולם בתיק הנוכחי. אלה העובדות הרלבנטיות: כתוב האישום מתיחס לשנים שבין 2000 ל- 2005. כיוון שאנו מצויים היום ב- 2014, בין העבירה הראשונה למועד מתן ההחלטה חלפו כ- 14 שנים ובין העבירה الأخيرة כ- 9 שנים. מקובל علينا מימים ימימה, כי עבירות מס מתאפיינות בהתמכחות היליכים. עדין, פרק זמן של 14 שנים מאז העבירה הראשונה הוא פרק זמן חריג, שיוצר מכשול של ממש בדרך להטלת מאסר בפועל. בכך לא סגי. את הדגש אנו שמים על המועד בו נודע לתביעה על ביצוע העבירות. בכלל, בעבירות מס המכשול הוא הזמן שהולף עד אשר נחשפות העבירות. השימוש בהגשת כתב האישום נבע, בדרך כלל, מכך שהעבירות נחשפות זמן רב לאחר ביצוען. כפועל יוצא מכך, חולפות שנים ארוכות בין ביצוע העבירות ועד למועד גזר הדין. האמור לעיל אינו נכון במקרה הנוכחי. לא הייתה מחלוקת על-כן שהעבירות נחשפו בשנת 2005. במועד זה היה כבר המערער בפני פקיד השומה. אנו רואים כל סיבה לכך שכותב האישום הוגש ב- 2012. משנודע על ביצוע העבירה, בשנת 2005, הדעת נותנת שתכתב האישום יוגש תוך שנתיים לכל היותר. אין מדובר בתיק מורכב במיוחד, שעל-כן נראה לנו כי די בכך. בפועל, הוגש כתב האישום כ- 7 שנים מאוחר יותר. גם עבירות המס אין חסינות מפני התיחסות לשיקול חלוף הזמן כשיקול לעניין הענישה.

את הדגש שמה המדינה, כאמור, על גובה ההשמטה. באת-כוח המדינה חזרה וציינה בפנינו, כי מדובר במלعلاה מ- 5 מיליון ל"י, סכום גבוה במיוחד. סכומים נמוכים בהרבה ממנו זכו לענישה מחמירה מזו שהטיל בית-משפט קמא בענייננו. מקובלת علينا טענת התביעה באשר למשמעות הסכום, ואנו מקבלים כי על-פני מדובר בנסיבה מחמירה. אולם, צידה השני של המطبع בהקשר זה הוא, האם עדין מדובר בחוב למס הכנסה בגובה הסכום שמדובר בו. במילויים אחרות, על כמה עומד החוב נכון ליום מתן פסק הדין. כדי שלא נובן שלא נראה לנו שבים ואומרם, כי גובה סכום ההשמטה הוא רכיב מרכזי ודומיננטי לעניין הענישה העומד על רגליו העצמאיות. דווקא משום כך, מן הראו שבעפני בית המשפט תהינה עובדות מדויקות עד לסוף הדריך.

6. השתלשלות העניינים בבית-משפט קמא בנוגע זה הייתה כדלקמן: חלק מפרשת ההגנה בעת שמייעת הראיות העיד הסניגור מטעמו את רואה החשבון שטיפל בעניינו של המערער. רואה החשבון העיד, כי אין כל חשות בכך, או לכל הייתן החבות היא בסכומים קטנים ביותר, מן הנימוקים שצינו על ידו, לרבות הטיעון כי מחלתו של המערער והכרה בנסיבות, ככל הנראה תביא לפטור ממש. הן בשל ניוק זה והן בשל נימוקים אחרים, מסקנתו הייתה שכרגע אין מדובר בסכומים רציניים, אותן חב המערער לשפטונות המש. רואה החשבון נחקר בזמןו על ידי התביעה, ונשאר בעמדתו.

בשלב גזר הדין, ביקשה התביעה להגיש מזכיר של פקיד השומה (ת/1). מזכיר זה עולה, כי פקיד השומה לא קיבל את הדיווחים של המערער, ו מבחינתו הדיווחים שלו הם דיווחים סטמיים, שעיל-כן לא ניתן להתחשב בהם. הסניגור התנגד להגשת המזכיר ללא証據 עורך. לא מצאנו בפרוטוקול בית המשפט החלטה כלשהי ביחס להתנגדותו של הסניגור. בסופו של יום, אין בפנינו קביעה מדוייקת על כמה עומדת סכום המש היום. כל שמצו בפנינו היא קביעה של כב' השופטת קמא, כי גם רואה החשבון של המערער לא דיבר על היעדר חוב לחלוין, אלא על חוב בסכומים קטנים.

נראה לנו, כי להיעדר מצא מדוייק בשאלת גובהו של החוב היום, יש השלכה מסוימת לעניין הענישה.

7. ניוק נוסף העומד נגד עינינו, עניינו מחלתו של המערער. בית-משפט קמא לא התעלם מנימוק זה. עדין, לשיטתנו, בנסיבות הכללות היה מקום לחתול לו משקל רב יותר, בין היתר, משום שבית המשפט סבר כי יתכן והמחלה עומדת, לפחות חלקית, בבסיס אי הדיווח.

8. היבט נוסף בעל משקל מוגבל, הוא הדיווח לרשות מע"מ. לא הייתה מחלוקת על דיווח זה, וכפי שמצוינו בתחילת פסק-דיןנו, הסכומים הננקובים בכתב האישום שבפניו לקוחם מאותם דז"חות לרשות מע"מ. לשיטתנו, בשנת 2014, הגיע הזמן לרשותם המש היו מתואמות זו עם זו. דיווח שMOVAB למע"מ מן הראי שיעבר גם לשפטונות מס הכנסה. לא קיבלנו את טיעונו של המערער לעניין הכוונה הפלילית, או ליתר דיוק היעדרה, נלמד מכך שהמעערער דיווח לרשות מע"מ. לעניין העונש נראה לנו, כי ניתן לראות זאת חלקית לפחות כנسبة ל科尔א, שהרי המערער לא יכול היה להיות בטוח כי הדיווחים לא ימצאו דרך גם לרשותם מס הכנסה.

9. מכלול הנסיבות דלעיל מביא אותנו לכל מסקנה, כי במקורה הנוכחי ניתן להסתפק בענישה של 6 חודשים מאסר, שירצנו בדרך של עבודות שירות וכך אנו קובעים. לא ראיינו לנכון להתערב במסרים על תנאי, לא ראיינו לנכון להתערב גם בשאלת הকנס. הকנס הוא מידתי. אין מדובר בסכום החורג מן הפרופורציות של תיק זה, ומושם כך אנו מותירים אותו עיננו.

10. אנו מפנים את המערער לממונה על עבודות שירות, לצורך קבלת חוות-דעת בדבר השירותו לRICTSI עבודות שירות.

לצורך קבלת חוות-דעתו של הממונה, נדחה ליום 24.4.14 ساعה 08:30.

המציאות תפנה לממונה על עבודות שירות לקבלת חוות-דעת, כאמור.

פקם של עו"ד ברקאי: 03-5291779

ניתן והודיע היום י"ז אדר
תשע"ד, 17/02/2014
במעמד הצדדים.

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד
ג'ורג קרא, ס"נ
גיליה רVID, שופטת